ДІЛОВА РЕПУТАЦІЯ ЯК ВКЛАД У ПІДПРИЄМНИЦЬКЕ ТОВАРИСТВО

ПОПОВА Софія Олегівна - доктор філософії у галузі «Право», старший викладач кафедри цивільного права та процесу факультету №6 Харківського національного університету внутрішніх справ

ORCID:0000-0003-3628-1513

УДК 347.72.025

DOI: https://doi.org/10.32782/ep.2024.2.25

Стаття присвячена можливості вкладу ділової репутації у підприємницьке товариство. Визначено, що підприємницьке товариство є юридичною особою – господарським товариством, мета яких полягає у бажанні одержання прибутку, що ділиться між учасниками. Проаналізовано ознаку майнової відокремленості юридичної особи у контексті формування статутного капіталу. Досліджено питання вкладу у статутний капітал. Встановлено відмінність грошового вкладу від негрошового. Зазначено важливість проведення грошової оцінки негрошового вкладу загальними зборами учасників товариства. Розглянуто можливість вкладу в підприємницьке товариство ділової репутації. Визначено поняття гудвілу як нематеріального активу, який виражається шляхом здійснення права на недоторканність ділової репутації. Зазначено важливість запобігання завдання шкоди діловій репутації юридичної особи через її співпрацю з контрагентами, причетними до країни агресора. Доведено, що такий нематеріальний актив, як гудвіл, що є майновим вираженням позитивної ділової репутації, але оцінений загальними зборами учасників підприємства, може бути негрошовим вкладом у підприємницьке товариство.

Ключові слова: ділова репутація, юридична особа, підприємницьке товариство, господарське товариство, вклад, майно, майнова відокремленість, відшкодування шкоди, воєнний стан, грошова оцінка, немайнове право, благо.

Постановка проблеми

В умовах переходу до ринкової економіки вдосконалення умов розвитку підприємницької діяльності в Україні є основою фінансової стабільності і соціального прогресу, у тому числі вирішення суспільних питань, пов'язаних із подоланням низького рівня життя громадян. За 30 років із моменту набуття Україною незалежності можна стверджувати, що відбулося становлення вітчизняного підприємництва як самостійного соціально-економічного явища. Незважаючи на те, що більшість кроків до вдосконалення здійснювалися поступово, а іноді із запізненням, за цей час умови ведення підприємницької діяльності в нашій державі значно вдосконалилися. Адаптація законодавства України до стандартів Європейського Союзу, регламентація основних положень, які стосуються підприємництва, поетапна стабілізація фінансового становища держави, входження у світовий економічний простір допомогло розвинути конкурентоспроможний український бізнес.

Варто зазначити, що конкурентність є невід'ємною ознакою підприємницької діяльності. Відтак, суб'єкти господарювання під час здійснення своєї діяльності повинні завищувати вимоги до неї і вимагати від працівників досягнення вищого результату, ніж конкуренти. Водночас, таким чином, конкурентність сприяє високій продуктивності, надання якісних послуг чи якісного виконання робіт. Цей факт сприяє формуванню у підприємців високого рівня

ділової репутації, яка у бізнесових колах розглядається як чималий нематеріальний актив, що подекуди оцінюється вище, ніж будь-які матеріальні активи.

Внаслідок такого сприйняття ділової репутації як чогось вартісного, виникає питання чи можна під час створення підприємницького товариства зробити вклад у вигляді такого нематеріального активу, як ділова репутація? Таким чином, вказані проблеми зумовлюють це наукове дослідження можливості визначення ділової репутації як вкладу у підприємницьке товариство з точки зору цивілістики.

Аналіз доктринальних досліджень

Проблематиці вкладу в господарські товариства присвячено чимало наукових праць, у тому числі щодо місця статутного капіталу. Водночас, у цивілістичній літературі окремі вчені вивчають тематику виникнення корпоративних прав, що пов'язані із вкладами до підприємницьких товариств. Щодо власне дослідження питання ділової репутації як вкладу у підприємницьке товариство, то серед доробок вітчизняних науковців відсутній аналіз такої можливості, що обґрунтовує актуальність написання цієї статті.

Виклад основного матеріалу

Відповідно до абзацу 2 частини 2 статті 83 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) товариства поділяються на підприємницькі та непідприємницькі. Таке твердження одразу вказує на мету товариства і дає можливість передбачити характер діяльності тієї чи іншої юридичної особи.

Водночас, частиною 1 статті 84 ЦК України визначено, що товариства, які здійснюють підприємницьку діяльність з метою одержання прибутку та наступного його розподілу між учасниками (підприємницькі товариства), можуть бути створені лише як господарські товариства (повне товариство, командитне товариство, товариство з обмеженою або додатковою відповідальністю та акціонерне товариство) або як виробничі кооперативи чи сільськогосподарські кооперативи, сільськогосподарські кооперативні об'єднання, що діють з метою одержання прибутку[1]. Таким способом виокремлення різноманітних товариств законодавець використовує дихотомічний підхід, виключаючи автоматично можливість виділення будь-якої іншої групи організацій за відповідним критерієм поділу, тобто поділу на не подібні між собою групи. Законодавець прямо не закріплює дефініцію підприємницького товариства, але визначає перелік таких товариств і вказує на певні характерні ознаки.

Те саме стосується і визначення такої діяльності. На відміну від підприємницької діяльності, у законодавстві міститься легальна дефініція господарської діяльності та категорії «підприємництво». Під господарською діяльністю розуміється діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність [2]. У свою чергу, статтею 42 ГК України визначена дефініція категорії підприємництва, відповідно до якої ним є самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

Підприємницька діяльність завжди спрямована на одержання прибутку, на що вказує стаття 84 ЦК України, однак господарська діяльність не завжди є підприємницькою. Звідси можна провести аналогію в умовах діяльності юридичних осіб та необхідно зазначити, що підприємницьке товариство – це завжди господарське товариство, але господарське – не обов'язково є підприємницьким, адже не завжди має на меті збагачення. Отже, законодавство, що регулює діяльність господарських товариств, стосується також і підприємницьких товариств.

Підприємницькі товариства об'єднані однією метою – бажанням одержання прибутку, що ділиться між учасниками. Варто зазначити, що такий поділ доходів розподіляється у відповідності до частки їх участі в статутному капіталі підприємства. Вказані

товариства є юридичними особами. Разом із тим, юридична особа вважається самостійним суб'єктом правовідносин, вона може набувати і здійснювати майнові та особисті немайнові права, що потребує певних ресурсів, зокрема в контексті підприємницької діяльності. У зв'язку з цим члени організації роблять свої вклади для забезпечення можливості юридичної особи розвиватися, чим формують статутний капітал.

Статутний капітал підприємства формується із вкладів усіх його учасників. Можна впевнено стверджувати, що це фінансова основа товариства, за рахунок якої може провадиться діяльність, покриватися всі витрати та сплачуватися борги за зобов'язаннями. Статутний капітал – це активи, тобто певні ресурси, оцінені у грошовому еквіваленті, які забезпечують старт та розвиток діяльності підприємницького товариства.

Варто зазначити, що відповідно до частини 2 статті 115 ЦК України вкладом до статутного (складеного) капіталу господарського товариства можуть бути гроші, цінні папери, інші речі або майнові чи інші відчужувані права, що мають грошову оцінку, якщо інше не встановлено законом. Цим положенням законодавець визначив ті об'єкти, які наповнюють статутний капітал. Цей перелік хоч і є вичерпним, але окремі категорії можуть містити під собою інше значення. Наприклад, коли йдеться про інші речі або інші відчужувані права, що мають грошову оцінку. Вони можуть набувати різного значення, адже глобалізація, стрімкий економічний розвиток та діджиталізація дозволила поглянути на начебто очевидні факти під іншим кутом.

У частині 1 статті 13 спеціального Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» вкладом учасника товариства можуть бути гроші, цінні папери, інше майно, якщо інше не встановлено законом. Таким чином, законодавець вказує на те, що вкладом може бути інше майно, і, водночас, у частині третій зазначеної статті закріплюються особливості вкладу у негрошовій формі. Підкреслюється необхідність грошової оцінки такого вкладу, яка затверджується одностайним рішенням загальних зборів учасників, у яких взяли участь всі учасники товариства. При створенні товариства така оцінка визначається рішенням засновників про створення товариств [3]. Відповідно до пункту 4 частини 2 статті 30 цього Закону до компетенції загальних зборів учасників належать затвердження грошової оцінки негрошового вкладу учасника.

У чому полягає важливість такої грошової оцінки, а також необхідності її затвердження рішенням засновників? Вклад у статутний капітал означає, що між товариством і його учасниками, а також між самими учасниками, виникають корпоративні правовідносини. Варто зазначити, що учасниками господарських товариств є особи (фізичні чи юридичні, інші суб'єкти цивільного права), яким належать корпоративні права щодо товариства, включаючи право на акцію або частку в його статутному капіталі, що підтверджується відповідними документами. Засновниками ж слід вважати тих осіб (фізичних чи юридичних, інших суб'єктів цивільного права), які здійснюють спільну діяльність зі створення господарського товариства і прийняли рішення про затвердження його установчих документів, а також передали певне майно (майнові права) до його статутного фонду [4, с. 171].

Тобто, внесення вкладу означає фактичну оплату часток/акцій засновниками/учасниками шляхом відчуження/передачі вкладу господарському товариству в обмін на корпоративні права [5, с. 163]. Варто зазначити у цьому контексті, що ознакою підприємницького товариства (господарського товариства) як юридичної особи є майнова відокремленість, що означає незалежність майна товариства від майна учасників. Майнова відокремленість підкреслює самостійність юридичної особи від її учасників. Таким чином, вклади, які формують статутний капітал, перетворюються на складене майно юридичної особи, на яке вже учасники не можуть претендувати як на їхнє власне. Вони пов'язані з юридичною особою цими вкладами тільки в частині виникнення у них корпоративних прав, тобто такі вклади є, так би мовити, вхідним

квитком, внеском у розвиток такого товариства. Разом з тим, необхідно згадати, що однією з теорій виникнення юридичної особи була теорія об'єднання майна, чим вважався якраз статутний капітал. Зараз же він відображає майнову відокремленість. Незважаючи на те, що його формують учасники і розмірам часток відповідає еквівалент розподілу їм доходів. Проте, через наявність у товариства статутного капіталу первинно проявляється ознака його майнової відокремленості.

Семантичний аналіз значень слова «вклад» показує, що вклад ототожнюється або із грошима / їх еквівалентами, або із певною цінністю (матеріальною / нематеріальною). У науковій літературі та законодавчих актах можна зустріти і такий синонімічний до «вкладу» термін, як «внесок». Зміст цієї мовної категорії тлумачиться у переносному значенні як вклад у яку-небудь спільну справу [5, с. 160].

Відтак, виникає питання, чи може особа вносити будь-який негрошовий вклад, чим оцінюється у грошовому еквіваленті, якщо це принесе користь спільній справі.

Для початку необхідно розібратися що є негрошовий вклад. Поняття негрошового вкладу зустрічається у правовій доктрині, проте у законодавстві відсутнє відповідне визначення. Проте, у вітчизняні літературі панує думка, що відсутність дефініції негрошового вкладу є навпаки позитивним, оскільки закріплення законодавцем визначення, у сучасних ринкових умовах, коли постійно відбувається технічний, технологічний та організаційний розвиток, може спричинити надмірне стримування господарської ініціативи товариств та їх учасників. Таким чином, у загальному, негрошовим вкладом є все, що не є грошовим вкладом і може бути внесеним до статутного капіталу відповідно до законодавства [6, с. 176]. Це означає, що для самого товариства внесення негрошових вкладів не становить проблеми, за умови, що такий вклад потрібний товариству, і у випадку, якщо не існує побоювань стосовно завищеної оцінки вкладу. В окремих випадках товариство навіть може бути більш зацікавлене в отриманні від учасника негрошового вкладу, аніж грошового [6, с. 178].

ЦК України у частині 2 статті 115 визначає, що *грошова оцінка вкладу* учасника господарського товариства здійснюється за взаємною згодою інших учасників, а у випадках, встановлених законом, вона підлягає незалежній експертній перевірці [1]. У зв'язку із відсутністю чіткого законодавчого закріплення способів фіксації проведеної оцінки негрошових вкладів, в українській практиці така фіксація відбувається порізному та на розсуд засновників. Відтак, оцінка вкладів фіксується в установчих документах чи в договорах про створення/ заснування товариства, у протоколі установчих зборів чи в акті оцінки та приймання-передачі майна в статутний (складений) капітал; додатково в договорах, укладених на виконання договорів про створення товариства (наприклад, у ліцензійному договорі, договорі про відступлення (передачу) виключних прав на об'єкти промислової власності, договорі виключної ліцензії тощо) та в інших первинних документах у розумінні публічного права (стаття 12 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність») [7, с. 90].

Це законодавче положення відображає принцип диспозитивності, адже учасники за взаємною згодою самі визначають, у кого який буде вклад і його оцінку, яке цей вклад буде мати значення для спільної справи, адже вони розуміють, що не завжди первинний майновий еквівалент виражає можливість майбутнього збагачення, інколи нематеріальний актив, який виявляється з особистого немайнового блага, вартує більше і сприяє розвитку підприємницького товариства. Наявність грошової оцінки особистих немайнових благ вказує на те, що відносини, які виникають щодо цих нематеріальних об'єктів, можуть спрямовуватися не тільки на задоволення немайнового, але й майнового інтересу їх учасників і можуть набувати майново-грошового змісту [8, с. 29]. Тобто такі особисті немайнові блага, які можуть оцінюватися у грошовому еквіваленті, є негрошовим вкладом.

Отже, необхідно розглянути можливість вкладу у підприємницьке товариство такого нематеріального активу, який виражається шляхом здійснення права на недоторканність ділової репутації.

Особисте немайнове право на недоторканність ділової репутації – це право, яке може набувати економічного змісту, а ділова репутація як складова цього права є недоторканною, зважаючи на міжнародно-правові нормативні акти та положення антимонопольного законодавства. Її майновим вираженням, на нашу думку, є гудвіл.

Суттєвим питання у зв'язку із захистом прав юридичних осіб на підставі п.1 ст. 1 Протоколу № 1 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод є питання про те, що визнається власністю. Також будь-яке «приватне право, що має майнову цінність, а отже, є майном у розумінні першої фрази статті 1», зокрема, гудвіл, який може для певних цілей бути елементом економічної цінності для бізнесу особи, а отже, інтегральною частиною її власності» [9]. Таким чином, може бути вкладом.

Відповідно до статті 14.1.40 Податкового кодексу України гудвіл (вартість ділової репутації) – нематеріальний актив, вартість якого визначається як різниця між ринковою ціною та балансовою вартістю активів підприємства як цілісного майнового комплексу, що виникає в результаті використання кращих управлінських якостей, домінуючої позиції на ринку товарів, послуг, нових технологій тощо. Вартість гудвілу не підлягає амортизації і не враховується під час визначення витрат платника податку, щодо активів якого виник такий гудвіл [10].

А що ж таке гудвіл у розумінні цивільного права? Гудвіл є майновим, позабалансовим вираженням складової цього особистого немайнового права. Гудвіл не прирівнюється до майна, яке підлягає оподаткуванню, а отже, є так званим штучним утворенням з комплексу ділової репутації як немайнового компонента та її матеріального вираження. Інакше кажучи, гудвіл є вартісним вираженням ділової репутації такого особистого немайнового права, як недоторканність ділової репутації [11, с.124].

Відтак, С.О. Сліпченко зазначає, що право на недоторканність ділової репутації, хоч і є особистим немайновим, але виділяє свій об'єкт, який є оборотоздатним. Водночас, науковець у вигляді прикладу пропонує розглядати ділову репутацію як вклад учасника за договором простого товариства, що визначено статтею 1133 ЦК України та закріплено необхідність її грошової оцінки. Така необхідність продиктована тим, що будь-яке майнове надання правовласника або вклад учасника підлягають грошовій оцінці в обов'язковому порядку, про що йшлося раніше. Грошову оцінку ділової репутації як вкладу за договором про спільну діяльність або як елемента предмета за договором комерційної концесії (франчайзингу), крім українського законодавства, передбачено і в інших країнах [12, с. 26].

Що таке ділова репутація в економічному розрізі? По-перше, це умовна вартість ділових зв'язків юридичної особи. По-друге, це грошова оцінка торгової марки, досвіду, кваліфікації керівників, зв'язків з клієнтами, їх кількості та стійкості зв'язків з ними, репутації у фінансовому (діловому) світі [8, с. 26]. У цьому випадку, ділова репутація втілюється у гудвіл, який є її майновим вираженням і вважається нематеріальним активом.

Цей нематеріальний актив зараховується на баланс підприємства, а також може бути списаний з нього, адже є «вартістю» оцінки внутрішньої (новітні технології, компетентність працівників тощо) та зовнішньої діяльності (попит, рекламна кампанія, конкурентоспроможність) компанії. Порушення права на недоторканність ділової репутації завжди впливає на гудвіл і тягне за собою майнові збитки: зменшення майбутнього попиту товарів чи послуг, їхній продаж та втрату кваліфікованих працівників. Відтак, компанії будуть потерпати від знецінення нематеріальних активів, що, у подальшому, понесе і матеріальні збитки [12, с. 296-297].

Такий вклад, як ділова репутація високого рівня, зазвичай потрібен товариству, адже вона високо оцінюється, що не мож-

на сказати про антонімічне йому значення. Бедвіл – явище суто негативне для бізнесу, воно свідчить про неможливість менеджерів зробити суб'єкт господарювання рентабельним [13, с. 369]. У такому випадку особа не може внести ділову репутацію як вклад у статутний капітал товариства, адже вона буде мати від'ємну грошову оцінку, що вже виключає будь-який сенс такого вкладу. Як товариство розпочне свою діяльність на негативному балансі [13, с. 369].

Наприклад, важливим аспектом діяльності юридичних осіб в Україні, умовою укладення договорів із контрагентами є питання їх співпраці із особами країни-агресора. Війна розставила пріоритети і встановила нові вимоги для вибору партнерів. Робота з усіма контрагентами відтепер під пильною увагою, адже незаконна діяльність, до якої тепер належить будь-яка співпраця з усіма контрагентами, пов'язаними з державою-агресором, завдає шкоди не лише державі, але й самій особі, тому що дескридитує її та знецінює її діяльність до того. Такі умови виникли після прийняття постанови у березні 2022 року Кабінетом Міністрів України №187, якою був введений мораторій на укладання та виконання контрактів з причетними до рф. В умовах діджиталізації і воєнного стану в Україні збільшуються ризики, що можуть негативно вплинути на ділову репутацію суб'єктів господарювання. Недотримання чинного законодавства в цій частині спричиняє відповідні негативні наслідки і завдає шкоди діловій репутації будь-якої компанії [14]. Відразу нівелюється динаміка розвитку компанії, відкритість, надійність, рівень корпоративного управління та якість виконання взятих на себе зобов'язань. Ці показники більше не матимуть значення, і вартість нематеріального активу, який втілюється з ділової репутації, опуститься до нуля. Для запобігання завдання шкоди і державі, і собі юридичні особи повинні адаптуватися до нових обмежень та вимог, щоб зменшити ризики і забезпечити успішну роботу. Особливо у воєнний час. У цих умовах важливо швидко реагувати і вживати відповідних заходів для забезпечення безпеки та зменшення ризиків. Одним із найважливіших елементів управління ризиками стає ретельна перевірка контрагентів, що дозволяє виявити потенційні проблеми та прийняти обґрунтовані рішення щодо подальшої співпраці[14]. Тому позитивна ділова репутація є дуже важливою, особливо в сучасних умовах і неабияк ціниться в бізнесових колах та є затребуваною. Таким чином, в окремих випадках товариство навіть може бути більш зацікавлене в отриманні від учасника негрошового вкладу, аніж грошового [6, с. 178]. Тому важливим аспектом такого вкладу буде чи є позитивною ділова репутація, чи негативною, тобто чи виражається вона гудвілом, чи бедвілом.

Підсумовуючи, зазначаємо, що підприємницькі товариства – це господарські товариства, метою яких є одержання прибутку. Як юридичні особи, такі товариства наділені важливою ознакою майнової відокремленості, яка показує їх самостійність, адже вказує на наявність окремого майна у юридичної особи та в учасників. Ця ознака, у першу чергу, прослідковується через внесення вкладів у статутний капітал, які стають власністю товариства, у той час, як учасники набувають корпоративних прав.

Таким чином, вкладами до статутного капіталу можуть бути грошові та негрошові. Тому внаслідок проведеного дослідження можна стверджувати, що як нематеріальний актив, але оцінений загальними зборами учасників підприємства, гудвіл як майнове вираження позитивної ділової репутації може бути негрошовим вкладом у підприємницьке товариство.

Література

1. Цивільний кодекс України: Закон України № 435-IV від 16.01.2003 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15

2. Господарський кодекс України: Закон України № 436-IV від 16.01.2003 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/436-15

3. Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю: Закон України від 06.02.2018 р. № 2275-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2275-19

4. Жорнокуй Ю. М., Сліпченко С.О. Підстави виникнення, зміни та припинен-

ня корпоративних правовідносин. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2020. Т. 27, № 1. С. 39-57

5. Ханієва Ф.М. Особливості вкладу до господарського товариства. *Міжнародний журнал «Право і суспільство»*. 2017. Вип. 5. С. 160-168

6. Турчин Л. Я. Особливості негрошових вкладів до статутного капіталу господарських товариств. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія : Право. 2014. Вип. 29(1). С. 175-178.

7. Ханієва Ф. М. Оцінка вкладу до господарського товариства. *Часопис цивілістики*. 2017. Вип. 22. С. 88-93.

8. Сліпченко С. О. Особисті немайнові правовідносини щодо оборотоздатних об'єктів : монографія. Харків : Діса плюс, 2013. 552 с.

9. Снісаренко Л. Ю. Захист прав юридичних осіб в контексті конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2018. No 5. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1241

10. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755 URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17

11. Попов В. А., Попова С. О. Чи можна назвати «гудвіл» май- новим вираженням права на недоторканість ділової репутації? «*Цивільне право України: нові виклики і перспективи розвитку*» матеріали XVIII міжнародної наук.-практ. конф., присвяченої 98-й річниці з дня народження доктора юрид. наук, проф., чл.-кор. АН УРСР В. П. Маслова (м. Харків, 28 лютого 2020 р.).

12. Попова С.О. Особисті немайнові права юридичної особи: реалії сьогодення: монографія. Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків : Право, 2023. 358 с.

13. Судин Ю. А. Облік гудвілу підприємств: теорія і практика. *Науковий вісник Ужгородського університету : Серія: Економіка*. 2015. Вип.2 (46). С. 368–371

14. Юридичні ризики: контрагенти пов'язані з державою-агресором та міжнародні спонсори війни. Європейська Бізнес Асоціація. URL: https://eba.com.ua/yurydychni-ryzyky-kontragenty-pov-yazani-z-derzhavoyu-agresorom-ta-mizhnarodni-sponsory-vijny/

Sofiia Popova
PhD in Law
Senior lecturer of the Department of Civil Law and Procedure of Faculty № 6 Kharkiv National University of Internal Affairs
ORCID:0000-0003-3628-1513

BUSINESS REPUTATION AS A CONTRIBUTION TO THE ENTREPRENEURIAL COMPANY

The article is devoted to the possibility of contributing business reputation to the entrepreneurial company. It was determined that a business association is a legal entity – an entrepreneurial company, the purpose of which is to obtain profit that is shared between participants. The sign of property separation of a legal entity is analyzed and it is stated that the formation of authorized capital confirms the property separation of a legal entity from its participants. The issue of contribution to the authorized capital has been studied. It has been determined what a contribution to an entrepreneurial company is. The difference between a monetary contribution and a non-monetary contribution is established. The importance of carrying out a monetary assessment of the non-monetary contribution by the general meeting of the company's participants is indicated. Considered the possibility of a contribution to an entrepreneurial company of business reputation. It is established that a non-property good, if it is endowed with certain features and has an objectified object, can be valued in the property equivalent. The concept of goodwill is defined as an intangible asset, which is expressed through the exercise of the right to inviolability of business reputation. The importance of preventing damage to the business reputation of a legal entity due to its cooperation with counterparties involved in the aggressor country is noted. It is determined what badwill is and whether it can be a contribution to the entrepreneurial company. It has been proven that such an intangible asset as goodwill, which is a property expression of a positive business reputation, but evaluated by the general meeting of the company's participants and approved in the minutes, can be a non-monetary contribution to the entrepreneurial company.

Key words: *business reputation, legal entity, entrepreneurial company, business association, contribution, property, property separation, compensation for damage, martial law, monetary valuation, non-property right, good.*